



КОНЦЕПЦІЯ ОРИГІНАЛЬНОСТІ ТВОРУ ЗГІДНО З РІШЕННЯМИ СУДУ СПРАВЕДЛИВОСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Олена Старченко

доктор філософії в галузі права,
науковий співробітник відділу авторського права і суміжних прав
НДІ інтелектуальної власності НАПрН України
ORCID: 0009-0002-3252-4338

Стаття присвячена аналізу ключових рішень Суду справедливості Європейського Союзу щодо тлумачення правової категорії оригінальності твору та визначенню їх значення для формування концепції оригінальності в авторському праві. Досліджено особливості еволюції змістового наповнення вказаного поняття та його удосконалення в ході формування практики з цього питання. Акцентується увага на таких змістових проявах оригінальності, як вільний творчий вибір, особистий внесок автора, інтелектуальна творча діяльність. Здійснено критичний аналіз достатності наявного критерію визначення охороноздатності твору в Євросоюзі.

Ключові слова: оригінальність, Суд справедливості ЄС, авторське право, тлумачення

Постановка проблеми. Право Європейського Союзу постійно розвивається, що зачіпає всі сфери життєдіяльності суспільства. Не є винятком і сфера інтелектуальної власності, зокрема авторського права, яке перебуває у процесі змістовної трансформації, зумовленої стрімким науково-технічним розвитком та цифровізацією суспільства.

Важливу роль у процесі розвитку та удосконалення авторського права ЄС відіграє Суд справедливості Європейського Союзу, один з вагомих напрямів діяльності якого спрямований на тлумачення законодавства ЄС. Вказана функція суду закріплена у Договорі про функціонування Європейського Союзу (далі — ДФЕС) [1]. У ст. 267 ДФЕС зазначено, що Суд справедливості ЄС має повноваження ухвалювати попередні рішення з приводу тлумачення договорів, а також щодо визначення дійсності і тлумачення актів установ, органів, відомств чи агентств Союзу. Таким чином, можна зробити висновок, що суд забезпечує дотримання законодавства ЄС у ході тлумачення та застосування як первинних, так і вторинних джерел права Євросоюзу. Рішення Суду справедливості ЄС мають вагоме значення для удосконалення авторського права, оскільки в межах практики цієї інституції формується впорядкований підхід до трактування змісту ключових понять авторського права, що забезпечує єдність у розумінні окремих нормативних положень у цій сфері.

Одним з фундаментальних понять авторського права, що стало об'єктом тлумачення у низці провідних рішень Суду справедливості ЄС, є категорія оригінальності твору. Оригінальність є основоположним критерієм охороноздатності твору, у зв'язку з чим

дослідження змісту рішень суду щодо тлумачення вказаного поняття має велике значення для чіткого визначення, які об'єкти підлягають охороні авторським правом.

Літературний огляд. Практика тлумачення норм права Євросоюзу Судом справедливості ЄС, а також визначення її значення для розвитку окремих інститутів авторського права стали предметом досліджень таких вітчизняних та зарубіжних учених: К. Зеров, Ю. Капіца, Т. Комарова, Л. Майданик, О. Орлюк, В. Троцька, А. Штефан, Т. Маргоні, Е. Розаті. Водночас потребують більш детального науково-теоретичного аналізу окремі ключові категорії авторського права, до яких належить оригінальність твору. Так, недостатньо дослідженим залишився зміст окремих елементів оригінальності твору як цілісної концепції, сформованої у процесі тлумачення законодавства Євросоюзу Судом справедливості ЄС у вказаній сфері.

Метою дослідження є аналіз змісту ключових висновків Суду справедливості ЄС щодо визначення та застосування критерію оригінальності твору, а також характеристика основних елементів концепції оригінальності твору в авторському праві Євросоюзу.

Виклад основного матеріалу. Потреба у тлумаченні норм права Євросоюзу Судом справедливості ЄС пов'язана з відсутністю уніфікованої та послідовної практики їх застосування державами-членами. Ця функція вказаного суду має фундаментальний характер та відіграє важливу роль у формуванні правопорядку шляхом гармонізації механізмів правозастосування в ЄС. Як слушно зазначає Т. Комарова, «Суд дає тлумачення принципів права Європейського Союзу, наукових доктрин тощо, що в цілому відбиває суттєвий чинник європейської інтеграції — *acquis communautaire*» [2, с. 15].

Рішення Суду справедливості ЄС відіграють важливу роль у процесі гармонізації авторського права Євросоюзу та формують правовий вектор, що стає основою для впорядкування законодавства держав-членів.

У межах діяльності суду сформувалася концепція оригінальності твору, яка еволюціонувала з кожним новим рішенням, що стосувалося зазначеного питання. Основоположним у цьому контексті виступає рішення у справі *Infopaq International A/S v. Danske Dagblades Forening* (C-5/08, 2009 р.) [3], яке стало правовою основою для формування системної та послідовної практики щодо визначення оригінальності твору в правовому просторі Євросоюзу.

Підставою звернення до Суду справедливості ЄС став спір між *Infopaq International A/S* і *Danske Dagblades Forening*, що стосувався необхідності отримання згоди суб'єктів авторського права на здійснення дій, пов'язаних з відтворенням газетних статей шляхом їх сканування та перетворення у текстовий цифровий файл. Важливою складовою застосованого до газетних статей технічного алгоритму виступала фіксація 11 слів. Такий уривок газетної статті формувався з метою оптимізації пошуку необхідних частин тексту в межах цифрового файлу. Професійна асоціація данських видавців щоденних газет (*Danske Dagblades Forening*) вважала, що цими діями *Infopaq* порушує авторське право, оскільки здійснює часткове відтворення частини твору без отримання відповідного дозволу.

У ході розгляду справи та вирішення питання щодо наявності у діях *Infopaq* факту часткового відтворення охоронюваного авторським правом твору Суд справедливості ЄС зіштовхнувся з необхідністю формування фундаментальної концепції оригінальності твору. Так, відтворення навіть сукупності окремих слів твору може вважатися частковим відтворенням, у разі наявності ознак оригінальності такого фрагменту. У рішенні зазначено, що у Директиві 2001/29/ЄС відсутні вказівки з приводу того, що до окремих частин твору необхідно ставитися інакше, ніж до твору в цілому. Отож можна зробити висновок, що частини твору охороняються авторським правом, оскільки вони поділяють оригінальність цілого твору [3, п. 38]. Таким чином, у контексті надання правової охорони частині твору юридичне значення має наявність у конкретному елементі твору

вираження інтелектуальної творчої діяльності автора. Вказаний елемент повинен бути відображенням оригінальності цілого твору та втілювати його самобутність. Тобто слово як окрема лінгвістична одиниця не є результатом здійснення автором інтелектуальної творчої діяльності, а тому не може охоронятися авторським правом. З цього приводу суд зазначив, що виключно завдяки вибору, послідовності та комбінації цих слів автор може виразити свою творчість в оригінальний спосіб і досягти результату, який є його власним інтелектуальним творінням [3, п. 45]. Отже, сукупність слів, у поєднанні яких втілена інтелектуальна творча діяльність, може охоронятися авторським правом за умови оригінальності такого словосполучення або речення.

Варто зазначити, що правова конструкція «власне інтелектуальне творіння автора» («author's own intellectual creation»), яка визначає зміст критерію оригінальності твору, знайшла своє відображення ще раніше у Директиві Ради 91/250/ЄЕС від 14 травня 1991 року про правову охорону комп'ютерних програм [4] та у Директиві 96/9/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 11 березня 1996 року про правову охорону баз даних [5]. Однак висновки, викладені у рішенні Суду справедливості ЄС у справі *Infopaq International A/S v. Danske Dagblades Forening*, мають виключне значення для доктрини авторського права Євросоюзу, оскільки продовжують формування уніфікованого підходу до визначення оригінальності твору.

У подальшому первинна концепція «власного інтелектуального творіння автора» доповнювалася новими аспектами, що впливало на поглиблення змістового наповнення правової категорії оригінальності твору. У наступних рішеннях суду відбувалася еволюція концепції оригінальності твору та розширення її смислових меж. У цьому контексті важливі висновки сформовані Судом справедливості ЄС у рішенні у справі *Eva-Maria Painer v. Standard VerlagsGmbH and Others* (C-145/10, 2011 р.) [6].

У цій справі предметом спору виступило авторське право на фотографічний твір. Позивач була автором портретних фотографій дитини, у зв'язку з викраденням якої вони були опубліковані у пресі без отримання згоди від позивача. Окрім того, на основі одного з портретних фото були створені комп'ютерні версії зображення, що використовувалися у цілях кримінального провадження. Основні питання, поставлені на вирішення суду, стосувалися оригінальності портретних фотографічних творів, а також правомірності їх відтворення без дозволу автора у випадку суспільної необхідності.

Суд зазначив, що, здійснюючи різноманітні творчі вибори, автор портретної фотографії може накласти на створений твір свій «особистий відбиток» [6, п. 92]. Таким чином, оригінальність твору у розумінні суду тісно пов'язана також з творчим баченням автора, що виражається у його творчих виборах, здійснених у ході створення конкретного твору. Саме такі вибори формують інтелектуальний творчий характер діяльності, у результаті якої формується об'єкт авторського права. Суд дійшов висновку про те, що портретна фотографія може охоронятися авторським правом, якщо, відповідно до встановлених обставин національним судом у кожному конкретному випадку, така фотографія є інтелектуальним творінням автора, що виступає відображенням його особистості, а також виражає вільний творчий вибір у процесі створення цієї фотографії [6, п. 94].

На основі сформованих у рішенні висновків сутність оригінальності твору відкрилася також в іншому аспекті, яким виступив вільний та творчий вибір автора. Саме такий вибір є особистісним проявом творчості, вносить персональний психологічний аспект у зміст твору та виключає механічний характер цієї діяльності. Таким чином, вказане рішення суттєво поглибило та удосконалило концепцію оригінальності твору, сформувавши акцент на індивідуалістичному характері досліджуваної правової категорії.

Наступним важливим рішенням щодо визначення оригінальності твору є рішення у справі *Football Dataco Ltd v. Yahoo! UK Ltd* (C-604/10, 2012 р.) [7]. Предметом спору у цій справі виступило питання правомірності використання розкладу матчів у комерційних цілях без отримання згоди власника відповідної бази даних, а також її охороноздатно-

сті. Перед судом постало питання визначення оригінальності розкладів футбольних матчів у розумінні Директиви 96/9/ЄС, а саме, чи можуть такі об'єкти визнаватися власним інтелектуальним творінням автора.

Суд вказав, що база даних може охоронятися авторським правом у тому разі, якщо процес відбору та впорядкування даних, які є її складовими, став вираженням творчої свободи її автора в оригінальний спосіб [7, п. 45]. У результаті Суд справедливості ЄС сформував такі висновки:

- застосовані інтелектуальні зусилля та навички створення таких даних не є визначальними для встановлення охороноздатності бази даних авторським правом;
- значний обсяг праці та навичок, необхідних для створення бази даних, не є критерієм надання охорони авторським правом, якщо вони не характеризуються оригінальністю [7, п. 46].

Таким чином, суд дійшов висновку, що в ході визначення оригінальності баз даних визначальним є вираження творчого потенціалу у процесі її формування. Тобто підбір, систематизація, упорядкування даних повинні характеризуватися творчим вираженням та особистісним підходом до здійснення цієї інтелектуальної діяльності. Якщо формування бази даних є виключно технічною роботою, а творчий підхід до її створення відсутній, то навіть за умови застосування особливих навичок такий об'єкт не може охоронятися авторським правом.

На основі висновків, викладених у рішенні, у сфері авторського права закріпився підхід, відповідно до якого упорядкування інформації із застосуванням технічних навичок та шляхом реалізації процесу механічного характеру не може охоронятися авторським правом, незалежно від обсягу ресурсів, покладених в основу формування такої бази даних.

Важливим етапом у ході еволюції концепції оригінальності твору виступає рішення у справі Cofemel — Sociedade de Vestuário SA v. G-Star Raw CV (C-683/17, 2019 р.) [8]. Нідерландський бренд одягу G-Star Raw звинуватив виробника одягу компанію Cofemel у порушенні авторського права, а саме у копіюванні окремих моделей одягу та дублюванні знаків ARC та ROWDY. Свої вимоги позивач обґрунтовував тим, що такі зразки одягу є інтелектуальними творіннями з ознаками оригінальності, а тому повинні охоронятися авторським правом. У свою чергу, компанія Cofemel стверджувала, що вказані моделі не можуть охоронятися авторським правом, оскільки мають виключно практичний та функціональний характер, а тому не є творами в розумінні Директиви 2001/29/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 22 травня 2001 року про гармонізацію деяких аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві [9]. Зазначений спір став підставою для звернення до Суду справедливості ЄС з метою встановлення можливості набуття зразками одягу охорони авторським правом, а також значення критерію «естетичної цінності» конкретної моделі одягу для надання такої охорони.

З цього приводу суд вказав, що та обставина, що зразок одягу або інший промисловий зразок створює, окрім свого первинного практичного функціонального призначення, естетичний візуальний ефект, не є достатньою правовою підставою для класифікації таких зразків як «творів» у розумінні Директиви 2001/29/ЄС [8, п. 55].

Таким чином, для визнання об'єкта оригінальним достатнім є наявність вільного творчого вибору та відображення особистісного підходу автора. Критерій оригінальності є єдиним основоположним та уніфікованим, незалежно від виду і форми вираження об'єкта. Окрім того, особливе естетичне візуальне враження, яке справляє такий об'єкт, не має юридичного значення для забезпечення охорони авторським правом. Визначальним та необхідним є виключно факт здійснення інтелектуальної творчої діяльності. Отож оригінальність не залежить від естетичності твору, оскільки наявність естетичного ефекту не дає повноцінної можливості вста-

новити, чи є такий об'єкт результатом інтелектуальної творчої діяльності та вільного творчого вибору автора.

За результатом розгляду вказаної справи суд дійшов висновку про те, що положення ст. 2(а) Директиви 2001/29/ЄС не передбачають можливості в національному законодавстві надавати охорону авторським правом таким зразкам, як зразки одягу, на підставі створення естетичного візуального ефекту, окрім свого первинного функціонального призначення [8, п. 56].

Рішення у справі *Cofemel — Sociedade de Vestuário SA v. G-Star Raw CV* посіло вагоме місце у системі рішень Суду справедливості ЄС щодо визначення оригінальності твору. Суд укотре акцентував увагу і підтвердив, що єдиним основоположним уніфікованим і достатнім критерієм для надання об'єкту охорони авторським правом є його оригінальність, водночас художня чи естетична цінність не є підставою для надання авторсько-правової охорони.

Зауважимо, що сутність оригінальності твору тісно пов'язана із соціально-культурологічним явищем творчості. Так, саме творчість є первинною передумовою створення об'єкта, який у подальшому може набувати охорони авторським правом. У цьому контексті погоджуємося з науковою позицією А. Штефан з приводу того, що «творчість — індивідуальна діяльність людини, феномен її інтелектуальної діяльності, в якій поєднуються несвідоме і свідоме. На несвідомому рівні здійснюється творчий процес, виникають образи, а з використанням свідомості вони набувають розвитку, завершеності, втілюються у творі» [10, с. 9].

Таким чином, критерій оригінальності твору перебуває у тісному нерозривному зв'язку з творчою діяльністю, яка є квінтесенцією фантазії, індивідуального бачення автора, ґрунтованого на його особистісних уподобаннях, що в результаті створює самобутній об'єкт авторського права. У конкретному творі об'єктивізується певна ідея автора, яка базується на його творчих пошуках, реалізованих в інтелектуальній творчій діяльності.

Сформована концепція оригінальності твору у праві ЄС зазнала критики з боку європейських фахівців, яка в першу чергу спрямована на відсутність чіткості та правової визначеності, що призводить до різного правозастосування в межах юрисдикцій держав-членів.

Так, зауваження щодо критерію оригінальності твору, закріпленого у практиці Суду справедливості ЄС, висловлює Е. Розаті, яка звернула увагу на те, що «Суд доповнив обмежене формулювання законодавчих норм і розширив межі гармонізації далеко за межі цих формулювань — і, ймовірно, за межі формального наміру законодавця ЄС» [11, с. 20]. Як приклад учена зазначає, що «Закон Італії про авторське право передбачає, що охорона творів прикладного мистецтва авторським правом дозволяється лише за умови, що такі твори мають «творчий характер і художню цінність». Після рішення у справі *Cofemel* вимога щодо «художньої цінності» більше не допускається» [11, с. 20]. Таким чином, на думку Е. Розаті, «внаслідок такої «горизонтальної гармонізації» держави-члени більше не мають свободи встановлювати різні стандарти оригінальності (та порушення авторських прав). Це твердження має горизонтальний характер» [11, с. 13].

В іншій праці Е. Розаті вказує, що «якщо ми хочемо, щоб оригінальність вважалася справжньою «вимогою», а не просто формальністю, тоді її оцінювання має проводитися ретельно. Це необхідно не лише для встановлення факту виникнення авторського права, але й для проведення первинної оцінки факту його порушення. Беззмістовне розуміння оригінальності не є корисним і дискредитує роль і функцію цього цінного інституту права інтелектуальної власності» [12, с. 598]. Вказана наукова позиція підкреслює критичне ставлення до формального визначення критерію оригінальності та його спрощення, унаслідок чого піддається сумніву цінність такої концепції в цілому.

Варто погодитися з вищезазначеною критикою критерію оригінальності. Водночас слід зауважити, що межі оригінальності, згідно з тлумаченням у рішеннях Суду спра-

ведливості ЄС, є достатньо динамічними та гнучкими, що фактично дозволяє будь-якому об'єкту, незалежно від сфери його застосування (мистецтво, література, наука, техніка), набувати статусу твору та бути охоронюваним авторським правом. Оригінальність твору не стосується виду такого об'єкта, а залежить виключно від характеру здійснюваного процесу, у результаті якого він створений. Саме тому ключовим у цьому контексті є характер та природа такої діяльності, наявність творчої складової, особистого внеску автора на основі власного самобутнього творчого рішення. З одного боку, така модель оригінальності усуває будь-які обмеження у творчій діяльності, з іншого — створює поле для різного тлумачення та застосування нормативних положень законодавства у сфері авторського права, у зв'язку з відсутністю правової визначеності. Так, саме цілеспрямоване виключення судом додаткових кількісних та якісних критеріїв, таких як художня, естетична цінність, обсяг проведеної роботи, застосування особливих навичок, значно абстрагувало межі правової категорії оригінальності. Однак не всі аспекти авторського права можуть підлягати суворому та чіткому правовому регулюванню. Ураховуючи той факт, що першоджерелом оригінальності є творчість, визначення природи проведеної автором діяльності не може зводитися до застосування чітких алгоритмів або правил, які у результаті призведуть до обмеження свободи творчого виявлення та самореалізації автора. У зв'язку з цим, дискусія щодо належності та дієвості правової конструкції «власного інтелектуального творіння автора» як єдиного універсального критерію охороноздатності залишається відкритою. Варто зауважити, що саме таким м'яким способом у правовому просторі ЄС залишається можливість визначати оригінальність у кожному конкретному випадку, ураховуючи індивідуальні характеристики конкретного об'єкта, а також на основі дослідження природи діяльності, у результаті якої він створений.

Висновки. На підставі аналізу окремих рішень Суду справедливості ЄС можна зробити висновок, що в європейському правовому просторі питанню оригінальності твору була приділена значна увага, оскільки вказана правова категорія є фундаментальною та визначальною для авторського права. У межах практики Суду справедливості ЄС сформувалася концепція оригінальності твору, яка зумовила процеси гармонізації законодавства Євросоюзу з цього питання. Сутність вказаної концепції полягає в таких елементах її змісту:

- оригінальність твору у рішеннях Суду справедливості ЄС визначається через призму правової конструкції «власного інтелектуального творіння автора»;
- важливою характеристикою оригінальності є реалізація автором вільного творчого вибору у процесі створення конкретного об'єкта;
- оригінальність твору проявляється в особистісному підході автора до твору, що є проявом його індивідуального творчого бачення;
- у ході визначення оригінальності об'єкта не враховуються такі додаткові критерії, як художня естетична цінність, застосування значного трудового ресурсу й особливих навичок для його створення.

Перелік використаних джерел

1. *Consolidated version of the Treaty on the Functioning of the European Union. Official Journal of the European Union*, C. 202, 1–388. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:12016E/TXT> (дата звернення: 30.04.2025).
2. Комарова Т. В. Суд Європейського Союзу: розвиток судової системи та практики тлумачення права ЄС : монографія. Харків : Право, 2018. 528 с.
3. *Judgment of the Court of 16 July 2009 in case C-5/08, Infopaq International A/S v Danske Dagblades Forening*, ECLI:EU:C:2009:465. URL: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=77054&doclang=EN> (дата звернення: 17.04.2025).
4. *Council Directive 91/250/EEC of 14 May 1991 on the legal protection of computer programs*, OJ L 122, 17.5.1991, pp. 42–46. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:31991L0250> (дата звернення: 30.04.2025).
5. *Directive 96/9/EC of the European Parliament and of the Council of 11 March 1996 on the legal protection of databases*, OJ L 77, 27.3.1996, pp. 20–28. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:31996L0009> (дата звернення: 30.04.2025).
6. *Judgment of the Court of 1 December 2011 in case C-145/10, Eva-Maria Painer v Standard VerlagsGmbH and others*, ECLI:EU:C:2011:798. URL: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=131130&doclang=EN> (дата звернення: 17.04.2025).
7. *Judgment of the Court of 1 March 2012 in case C-604/10, Football Dataco Ltd, Football Association Premier League Ltd, Football League Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd v Yahoo! UK Ltd, Stan James (Abingdon) Ltd, Stan James plc, Enetpulse ApS*, ECLI:EU:C:2012:115. URL: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=121248&doclang=EN> (дата звернення: 17.04.2025).
8. *Judgment of the Court of 12 September 2019 in case C-683/17, Cofemel – Sociedade de Vestuário SA v G-Star Raw CV*, ECLI:EU:C:2019:721. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:62017CJ0683> (дата звернення: 17.04.2025).
9. *Directive 2001/29/EC of the European Parliament and of the Council of 22 May 2001 on the harmonisation of certain aspects of copyright and related rights in the information society*, OJ L 167, 22.6.2001, pp. 10–19. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32001L0029> (дата звернення: 30.04.2025).
10. Штефан А. С. Феномен творчої діяльності в авторському праві. Теорія і практика інтелектуальної власності. 2018. № 4. С. 5–13.
11. Rosati E. (2023). Copyright at the CJEU: Back to the start (of copyright protection). In H. Boshier & E. Rosati (Eds.), *Developments and Directions in Intellectual Property Law: 20 Years of The IPKat*. Oxford University Press. URL: <https://ssrn.com/abstract=4097316> (дата звернення: 30.04.2025).
12. Rosati E. (2018). Why originality in copyright is not and should not be a meaningless requirement. *Journal of Intellectual Property Law & Practice*, 13 (8), 597–598.

Starchenko Olena

Ph.D. (Law), Researcher of the Copyright and Related Rights Department of the Intellectual Property Scientific Research Institute of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine

The Concept of originality of a work in the case-law of the Court of Justice of the European Union

The article is devoted to the analysis of the content of key judgements of the Court of Justice of the European Union concerning the interpretation of the legal category of a work's originality, namely: *Infopaq International A/S v. Danske Dagblades Forening* (C-5/08), *Eva-*

Maria Painer v. Standard VerlagsGmbH and Others (C-145/10), Football Dataco Ltd v. Yahoo! UK Ltd (C-604/10), and Cofemel – Sociedade de Vestuário SA v. G-Star Raw CV (C-683/17). The significance of these judgements for the development of a coherent concept of originality is outlined. It is emphasized that the interpretative function of the Court is fundamental and plays an essential role in shaping the legal order in a global sense by harmonizing the mechanisms of legal enforcement within the EU.

The author draws attention to the evolution and refinement of the substantive understanding of the notion of originality in the course of the Court's interpretative practice. The article substantiates the close connection between a work's originality and creative activity. Particular emphasis is placed on the analysis of the essential elements of originality, such as free and creative choices, the personal contribution of the author, and intellectual creative activity.

The author formulates scholarly conclusions regarding the key components of the concept of originality. A critical analysis is conducted on the adequacy of the current legal model for determining the protectability of a work within the EU legal space. It is concluded that the existing flexible legal framework allows for the assessment of originality in each individual case, taking into account the specific characteristics of the object and the nature of the activity that led to its creation.

The article emphasizes that the foundation of originality lies in creative activity, which is the quintessence of imagination and the author's individual vision, based on personal preferences and resulting in a unique object of copyright. Thus, the specific work embodies an idea of the author that originates from their creative search, realized through intellectual creative activity.

Keywords: originality, Court of Justice of the EU, copyright, interpretation

*Рекомендовано відділом авторського права і суміжних прав
НДІ інтелектуальної власності НАПрН України (протокол № 4 від 28.04.2025 р.)*

Подано / Submitted: 06.05.2025

Доопрацьовано / Revised: 10.05.2025

Прийнято до публікації / Accepted: 18.05.2025